

har sin Betydning, og som den indenlandske Arbejder maa værges imod. Endelig have vi i alle Tilfælde fundet, at man kun bør formindste den bestaaende Beskyttelse med tilhørende Hensyn til, at ikke bestaaende Virksomheder ødelægges. Her ere vi imidlertid paa et Omraade, hvor det naturligt kan være vanskeligt at træffe Afgjørelse, hvor Skjønnets spiller en Rolle, og vi have — ialtsald flere eller færre Medlemmer — været i høi Grad konservative; naar vi ikke dristede os til at gaa saa langt, som den høitærede Minister har foreslaaet, ere vi blevene staaende nærmere ved det Bestaaende. Men vi ere derved blevene opmærksomme paa den Trang, der kunde være til at faae udførlige Oplysninger om den industrielle Udvikling netop som Grundlag for disse Forhandlinger, og vi have derfor tilladt os at fremsætte for den høitærede Minister Ønsket om Tilvejebringelsen af en Industristatistik, der kunde afgive det fornødne Grundlag og yde den fornødne Hjælp med Hensyn til dette vanskelige Spørgsmaal, thi det er jo klart, at Besvarelsen af dette Spørgsmaal om Beskyttelse for en væsentlig Del afhænger af, hvad de statistiske Oplysninger fremsætte. Jeg skal f. Ex. fremhæve, at der i et af de Andragender, som er fulgt med Skrivelsen fra Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk, udtales om vor Maskinfabrikation, at „man mener, at da Maskiner tilbørlig bruges af Industrien og Agerbruget (der jo ogsaa er en Industri), saa fremmes Industrien i Almindelighed ved at gjøre Udgang af udenlandske Maskiner let. Dette Raisonnement var rigtig for 10 à 12 Aar siden, men ikke nu. Maskinfabrikationen har siden den Tid udviklet sig i høi Grad her, saaledes at der — foruden de ikke saa større og mindre Fabrikker her i Byen — i enhver By i Landet er fra 1 til 4 Fabrikker, der mere eller mindre beskæftige sig med Maskinfabrikationen, hvorved den indenlandske Konkurrence er bleven saa stor, at den nok skal holde Priserne nede, uden at man behøver at tillade en saa godt som afgiftsfri Deltagelse af Udlandet.“ Det er altsaa aabenbart af Betydning at vide, hvorledes Sammenhængen er med Hensyn til Jernstøberierne hertilands, hvor stor en Befolkning de beskæftige, hvilke Produkter de kunne levere, og hvorvidt disse ere tilstrækkelige til at forsyne Landet osv., — Altsammen Oplysninger, som vi have ment, det var ønskeligt at have tilstede ved disse Forhandlinger. Der er jo heller ikke Tvivl om, at det Bureau, den høitærede Minister har under sig, vil være istand til at anlægge og udføre dette Arbejde, naar det forsynes med den fornødne Arbeidskraft og de fornødne Midler; thi det er jo et Punkt, som har Betydning med Hensyn til Kravet paa Beskyttelse, om det er en hel Befolkning, som ernærer sig deraf eller det kun er ganske Enkelte, som den paa-gjældende Virksomhed beskæftiger. Det var disse almindelige Bemærkninger, som jeg skulde tillade

mig at forudskikke med Hensyn til disse almindelige Principer. Som sagt, de Uoverensstemmelser, der foreligge paa de enkelte Positioner, skulle jo ikke principielle Modsetninger, men ere nærmest saadanne, der er Udtryk for et individuelt forskelligt Skjøn med Hensyn til Opsættelsen.

Jeg skal derefter tillade mig at gaa over til de Ændringsforslag, der ere stillede med Hensyn til de enkelte Positioner. Til Position 5 er der stillet et Ændringsforslag — det første i Rækken —, som gaar ud paa en Forhøielse af Tolden paa kunstige Blomster osv., hvilken Udvalget har foreslaaet sat til 5 Kr.; det er en Forhøielse overfor den nu gjældende Beskatning. Denne Position staar imidlertid i Forbindelse med en følgende Position, nemlig Silke — Position 95 —, hvor Tolden ligeledes i Lovforslaget er foreslaaet sat til 4 Kr., medens vi have ment, at Principet om Luxusbeskatningen nok kunde medføre en Forhøielse paa dette Punkt. Forsaavidt Hensynet til Smugleri paaberaabes herimod, have vi ikke ment, at denne Indvending kunde være afgjørende imod en Forhøielse, thi Fristelsen er jo allerede saa stor ved 4 Kr., at en Forhøielse til 5 Kr. efter Omstændighederne neppe vil kunne være afgjørende. Vi have derfor ment, at de finansielle Hensyn, nemlig den forøgede Indtægt, vilde kunne gjøre det ønskeligt at foretage en saadan Forhøielse. Jeg fremhæver altsaa, at det første Ændringsforslags Skjæbne vil være afhængig af, hvorledes man vil stille sig til Spørgsmaalet om Forhøielsen af Tolden paa Silke. Som det vil ses, er det altsaa Forhøielsen paa Positionerne 95—96, i Forbindelse med Position 5, som der maa tages Hensyn til. — Dernæst have vi under Position 8 tilladt os at foreslaa en Told af 1 Dre pr. Pbd. paa Sikorierødder, medens disse efter Forslaget skulle være toldfrie. Det er principielt rigtig at indrømme en saadan Toldfrihed, men vi have i Betænkningen gjort Rede for de Hensyn, der have ført os til dog at beholde denne lille Told, som jo er meget lille i Forhold til den bestaaende, der er 1½ Skilling. Det er nemlig blevet meddelt os, at der i det sydlige Sylland finder endel Sikorieyrkning Sted, hvilket har fremkaldt Anlag af endel Lørrøvine og Deslige, og hele denne Produktionsvirksomhed og den dermed i Forbindelse staaende Industri kunde forudsættes at ville gaa tilgrunde, saa vi have ment, at det vilde være billigt ikke saaledes strax at opheve hele Beskyttelsen, men derimod ialtsald at bevare den lille Beskyttelse, som repræsenteres af en Told paa 1 Dre pr. Pbd. Det er disse Betragtninger, der have ledet Flertallet til at foreslaa denne Dre. Vi tro, at det er i Uoverensstemmelse med det almindelige forsigtige Hensyn til bestaaende Virksomheder, som ellers gaar gennem Loven. — Dernæst er der et Ændringsforslag til Position 14, som angaar Vin. Der har Lovforslaget foreslaaet en Forhøielse af Tolden paa